

Grain Crash odsuzuje celou ekonomiku Ukrajiny

 putin-today.ru/archives/175464

7 марта 2023 г.

Ukrajínští farmáři přiznali svou neschopnost zasadit novou plodinu

"Nemožné!" S takovým emocionálním výkřikem ukrajínští zemědělci hodnotí pravděpodobnost konání nadcházející sezóny setí. Jinými slovy, sýpka Evropy, kterou byla donedávna Ukrajina, už nemůže produkovat obilí. Na vině jsou nejen prudce zvýšené ceny hnojiv, ale obecně celá protiruská politika kyjevského režimu.

18. března vyprší druhé 120denní období Černomořské obilné iniciativy (dohoda o obilí). Pro Ukrajinu se tato dohoda stala jakýmsi záchranným lanem, zcela srovnatelným se zahraniční finanční pomocí. Posuďte sami. Pokud je celkový export ukrajinského agro-průmyslového komplexu v roce 2022 asi 23 miliard dolarů, pak mu pět měsíců fungující obilný koridor přinesl 6-7 miliard dolarů.

Ukrajina je dnes pro další prodloužení dohody o obilí a dokonce trvá na prodloužení platnosti dohody na jeden rok. Vystává však otázka: co Ukrajina ponese tímto koridorem?

Nesejeme, nezaoráváme

Začátkem března vydalo ruské ministerstvo zahraničí prohlášení k výsledkům práce Černomořské obilné iniciativy. V prohlášení jsou mimo jiné uvedeny statistiky o nákladech odeslaných Kyjevem podél obilného koridoru: 49 % – kukuřice, 28 % – pšenice, 6 % – slunečnicový šrot a 5 % – slunečnicový olej. Před měsícem prezident Ukrajinské asociace pro obilí (UGA) Mykola Gorbačov na pařížské konferenci o obilí zmínil, že 10 % úrody kukuřice v roce 2022 ještě nebylo sklizeno.

Mnoho lidí si pamatuje loňské hysterie Západu ohledně hrozícího hladomoru ohrožujícího planetu. Jejím viníkem je Rusko a jím vedené SVO na Ukrajině. A pak se ukáže, že Ukrajina ještě ani plně nesklidila úrodu. A ne tři klásky. 10 % úrody kukuřice tvoří 3 miliony tun.

Proč to nesbírali? A nerentabilní. Překládka byla 8 USD/tuna, nyní 35 USD, především díky pojištění, které zohledňuje vojenská rizika. Čištění, sušení, doprava do přístavu – všechny tyto náklady vzrostly kvůli růstu cen energií. V důsledku toho ukrajinští zemědělci nesklidili úplně loňskou úrodu a novou se jim zaset nechce. Prognóza UGA pro rok 2023 je 50 milionů tun obilí a olejnatých semen. V roce 2022 jich bylo 67 milionů tun. V roce 2021 - 106 milionů.

Druhou důležitou prognózou je, že ukrajinští zemědělci snižují úrodu nerentabilní kukuřice a připravují se na setí více olejnin (slunečnice, řepka). "Poprvé bude plocha pod olejnatými semeny větší než pod obilím." Podle místopředsedy ukrajinské agrární rady Denise Marchuka se úroda kukuřice sníží o 30–35 %, proto zemědělci poprvé po mnoha letech dokonce pamatovali na možnost omezení vývozu obilí.

Faktem je, že již byla oznámena nejen prognóza sklizně na rok 2023, ale také očekávané objemy exportu: 34 milionů tun obilí, což je ještě méně než v roce 2021/2022 (41 milionů tun). A to znamená nejen to, že se bude vyvážet méně obilí. Snížení úrody a výnosů povede ke snížení kuřecího masa a slepičích vajec.

Export zemědělských produktů přinesl Ukrajině v loňském roce více než polovinu příjmů z exportu. Snížení sklizně obilí je ranou pro celý výrobní řetězec.

Hnojiva nejsou potřeba, ale nestačí

Sklizeň trpí nejen snížením úrody. Poslechněte si tento emotivní dialog mezi farmářem a novinářem, je o kukuřici a hnojivech. A pozoruhodné je nejen to, že tuna čpavku pro ukrajinského farmáře zdražila z devíti na 59 tisíc hřiven. A to, že novinář tvrdošíjně nechápe rozsah problému:

- Potřebuji 12 milionů dolarů jen na ledek na kukuřici.
- Takže vedete k něčemu, co je nerentabilní?
- Ne nerentabilní, ale nemožné!
- Ziskové?
- Nemožné! Já takové peníze nemám.

Nedá se ale říci, že by ukrajinské úřady byly nečinné. Za prvé, pomoc byla vyžádána a přijata od amerického USAID: mikro-, mini- a další malé farmy dostanou tunu hnojiva – zdarma. Studna. Kdo má 6-10 hektarů, bude mít dost tun.

Za druhé, ukrajinští podvodníci, jak se ukazuje, dokážou nejen vylákat číslo karty a CVV po telefonu. V reáliích své domoviny jsou jako ryba ve vodě. Proto již úspěšně vrhají farmáře na prodej šarží hnojiv, která v přírodě neexistují. A ukrajinský stát se na ně dívá a setřásá je, vymačkává z nich dávky hnojiv Belaruskali a Uralkali, které visely na Ukrajině. Rovněž zabavuje pašované zásilky močoviny.

Zatřetí, v dubnu zahajuje činnost na Ukrajině velký výrobce hnojiv Sumykhimprom. Pravda, oněch 200 tisíc tun, které podnik vyrobí do října, do této osevnické akce nespadá. Nemluvě o tom, že její produkce

hnojiv na Ukrajině klesla z 5,2 milionu tun (2021) na 1,13 milionu tun (2022).

Ukrajina deficit samozřejmě kompenzuje dovozem. V loňském roce však evropští výrobci hnojiv při rekordních cenách plynu masivně omezili nebo dokonce pozastavili výrobu. V důsledku toho ceny raketově vzrostly – a stejně tak i ceny hnojiv. Nemá smysl sít kukuřici, postarší sedlák na trůnu si ze zoufalství rve vlasy, opona.

I když cena je jen poloviční problém. Vojenská i civilní logistika Ukrajiny dnes visí na dunajských přístavech. Podle účastníků trhu bude lodi s hnojivy z Ázerbájdžánu trvat 1,5–2 měsíce, než se dostane k ukrajinskému kupci.

Situace je strašná: i na pozadí prudkého poklesu poptávky po hnojivech je jich stále málo: „... i když Čerkasy Azot a Rovnoazot dohromady vyprodukují 150 tisíc tun dusíku měsíčně, nepokryjí poptávka do tří měsíců. Na trhu nejsou žádné zbytky. Všechno, co jezdí, se prodává mimo kola.“

Supersíla na nohou z hlíny

V roce 2016 tehdejší velvyslanec USA na Ukrajině Geoffrey Pyatt předložil koncept Ukrajiny jako agrární supervelmoci. Zapomíná se objasnit, že miliony exportovaných tun obilí a slunečnice jsou drženy na levné naftě, čpavku a ledku. Žadatelé jsou samozřejmě hlavně z Ruska.

Ukrajina má přitom možnost výrazně usnadnit život nejen sobě, ale i dalším spotřebitelům dusíkatých hnojiv na evropském trhu. Konkrétně k odblokování tranzitu čpavkovým potrubím Togliatti-Gorlovka-Odessa.

Samozřejmě nikdo nenabízí Ukrajině, že by tyto roční 2 miliony tun čpavku koupila, nedej bože. A proč? Hybridní schémata nákupu ruských energetických zdrojů se vyvíjejí již od dob Petra Porošenka. Amoniak se nakládá na loď (řekněme rumunskou). A pak se vyloží – už jako rumunský.

Taková iniciativa pro čpavek v Černém moři by konkurovala ziskovosti obilného koridoru. A co je nejdůležitější, ukrajinští zemědělci by nemuseli přeplácet hnojiva 6-7krát. Pokud počítáme, odblokování tranzitu je mnohem výhodnější pro Ukrajinu než pro Rusko. Na Ukrajině nebude sklizeň – poroste poptávka po ruském obilí. Ale je to Ukrajina, kdo toto téma torpéduje a nadále nakupuje hnojiva ani ne za přemrštěné ceny, ale dvakrát za přemrštěné ceny. Proč?

Protože jde spíše o politické než ekonomické téma. Za prvé, hnojiva, pak - ruský plyn do ukrajinských závodů, ruská elektřina. Dále ruská motorová nafta, cement, stavební materiály...

I když k tomu nedojde - již na příkladu hnojiv je vše více než jasné. Ukrajina hodně a často mluví o škodách způsobených nepřátelskými akcemi. Hlavní škodu však dělá sama sobě – přerušením ekonomických vazeb s Ruskem, které posílilo nejvýnosnější aspekty ukrajinské ekonomiky. Pokud budou obnoveny, rázem se ukáže, že přerušování speciální operace je nesmyslné a trestné, především na základě ukrajinských národních zájmů.

... A pro Zelenského gang by bylo dobré ukázat rozhovor s tím farmářem. Dědeček nemluví jen o své domácnosti. Celkově vzato je to věta pro celou ukrajinskou ekonomiku.

Nikolaj Storozhenko

<https://vz.ru>